

De stillede Endringsforslag vare følgende:

ad 6. Det lærde Skolevæsen.

1de Antegning: „Udgiften“ forandres til: „Meerudgiften“.

ad VIII. Andre særlige Statsudgifter.

3de Antegning: „Meerudgiften“ forandres til: „Udgiften“.

Ordføreren (M. B. Bruun): Det gjælder saavel om dette som om det følgende Forslag, at de ere blotte Redaktionsforandringer.

Formanden: Jeg tør vel derefter antage, at Forslaget kan anses for vedtaget uden Afstemning som en Redaction. (Ja).

Dernæst sættes det næste Forslag under Forhandling, om hvilket allerede den ærede Ordfører har gjort den samme Bemærkning som om det første. Jeg tør vel saaledes ogsaa antage dette for vedtaget uden Afstemning. (Ja).

Der er ikke fremkommet flere Endringsforslag til denne Behandling, og det er saaledes Sagen i dens Heelhed, jeg nu sætter under Forhandling.

Ordføreren: Uagtet der ikke foreligger noget Endringsforslag om det Punkt, der blev bragt paa Bane under Sagens forrige Behandling af min meget ærede Sideemand (Andræ), nemlig Spørgsmaalet om den grønlandske Handel, tror jeg dog at skulde det ærede Thing at anføre nogle faa Ord derom. Udvalget har ikke efter gjentagen Overveelse kunnet komme til anden Anskuelse, end at det har handlet rigtigt ved at give Indstillingen den Form, der foreligger. Det kan naturligvis ikke have været Udvalgets Hensigt derved at gjøre noget Overgreb; men Udvalget kan heller ikke see, at der i Indstillingen kan lægges noget som helst Overgreb; da Sagen er behandlet saaledes, som den foreligger fra Regjeringen, og uden at Udvalget derved udtaler Noget med Hensyn til Afgjørelsen af det meget

indviklede Spørgsmaal i og for sig. Det er klart, at under den grønlandske Handel er der Poster, der vedrøre baade den indre Bestyrelse og Handelen, Poster, der vedkomme den ene og den anden Deel særskilt; men det hele Forhold er i den Grad indviklet, at jeg tror, at Udvalget har handlet rigtigt ved at tage Sagen som den forelaae, og jeg kan ikke deri finde noget Overgreb eller see, at der er gjort Noget, der vil kunne betragtes som foregribende Afgjørelsen.

Andræ: Det har naturligvis aldrig været forudsat fra min Side, at der hos Udvalget skulde have været nogen Hensigt tilstede at ville bringe et Overgreb fra Landstingets Side i Forslag; men noget ganske Andet er det, om der ikke i og for sig maatte være tilveiebragt et saadant Overgreb, hvis disse Indstillinger vedtages. Det har været mig meget kjært at høre fra den ærede Ordførers Side, at det jo er almindeligt anerkjendt, at der blandt de paagjældende Udgifter er nogle, der — som han udtrykte sig — vedkomme de særlige Anliggender og altsaa høre til dem, hvor Rigsdagen med fuld Ret kan tage Beslutning; og at der er andre, som ikke henhøre til disse, og hvor Rigsdagen altsaa ingen Beslutning har at tage; men jeg tror rigtignok, at det maaskee kunde have været rigtigt at tilføie, at der dog er et betydeligt Misforhold tilstede imellem disse to Classer af Udgifter, at den ene sandsynligvis er overordentlig ringe, den anden overordentlig stor. Hvad der imidlertid for mit Vedkommende er det væsentlige er, at hvor Afsondringen ikke med Retted kunde skee, der maatte det ialfald, saa forekommer det mig, have været aldeles uundgaeligt nødvendigt at tilføie, at Afgjørelsen, der tages, kun blev taget for Rigsdagens Vedkommende; saaledes har man jo, som jeg tidligere har gjort opmærksom paa, troet at kunne hjælpe sig i et tilsvarende Tilfælde, hvor der var Tale om det vestindiske Budget. Jeg skal iøvrigt ikke paa nogen Måde forsøge at gjenoptage Forhandlingen om dette, som den ærede Ordfører ganske rigtigt betegnede det, indviklede Spørgsmaal, men indskrænke mig til den